

ПРОЛЕТАР - БУРЖУА - ИНТЕЛЛЕНТ.

1. Пролетар.

Слова пролетар і буржуа з буржуазної філософії прийшли до нас з західної Європи. Значення тих слів толкують ся трохи інакше, ніж у нас. Задання цієї статті буде висвітлювати походження цих слів і їх європейського значення.

Після словаря, пролетар є слово латинське, вперше уживане в старинній Римі; в своїм корені воно має майже трагічний вислів, бо походить від слова "пролес" — діти, потомки — і означає чоловіка нічого крім дітяти не послідоного.

Богато віків пізніше слово пролетар як і сама його поява, родиться ся у Франції, але там воно толкується ся трохи відмінно: словом тим називають чоловіка не послідоного капіталу, а не нерухомого майна, який чогось дня на день з труду своїх рук. Французького пролетара зродила велика французька революція, яка хоч і освободила чоловіка, і оголосила його правдою, але майже не доторкнула ся до нього, а тільки змінила його соціальні умови і соціальне суспільного устрою.

Се була політична революція і після цієї революції між людьми майже не змінився паніцизний пан пропав, але пан-власність остав ся; паніцизм право знесло, але більшість, так як і перед тим стала ся рабом меншости. Перед законом всі рівні, але в дійсності, особисті прикмети і здібности можуть підняти чоловіка на одну висоту. До революції — будь то в тебе і Генрі Наполеона, — то не дослухав би ся і раги офіцера, коли ти не дворянин. А за Наполеона дехто осягав шкитр і корону. Нинішній корольський рід в Швеції, се потишки наполовину корольський рід, а мукажа Бернадота.

Так, отже, при кітці 18-го століття людина була освободжена, але для багатьох свобода та давала лиш одну можливість і один вибір — умерти з голоду або знову стати рабом, — тільки вже не рабом паніцизною "сіньора", але рабом капіталу.

Капіталісти скоро захватили в свої руки фабричний пролетар; торговля із давна була їхнім ділом; до сього-ж третя класа або стан — буржуазія (міщани) — мала в своїх руках найбільше образованих людей. Людський ум, освободжений із пуд рабства і грубих пересудів, бистро розвивав ся і досяг величезних розмірів: пороблено несподівані відкриття і винаходи, відкрито силу пари, винайдено ткацькі і інші машини. Дуже часто винахідниками були прості робітники, але винахідники не винахідники, а професори.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

Одним в понеділок (29 жовтня) проф. Ломоносова зазначено до Вашингтону. Його приїждьно привів секретар президента Вільсона, Тамути і другі діячки. Проф. Ломоносову вручено паспорт, але без гарантії безпеки переїзду.

ЕВОЛЮЦІЯ ДУМКИ ПРО БОГА.

Павло Ляфарг.

I.

Ідея про Бога, яку засіяли в людській мізку незнані елементи природних і соціальних обставин, не є чимось незмінним; навпаки, вона змінюється від повидно до часу і місця. Вона розвивається ся в пропорції до розвитку способів продукції, які змінюють також і соціальні обставини.

Бог Греків, Римлян, та інших старинних народів перебував в однім означенні, місці та існував тільки на те, щоби помагати своїм поклонникам і шкідити їх ворогам. Кожда родина мала свого приватного бога та піднесення до гідности божества духів предків, а кожне місто, кожний край мали свого мійського чи краєвого бога. Мійський бог чи мійська богиня мешкали у святині, присвяченій для них і були зображені у фігурі, зробленій з дерева або каміня. Він або вона піклували ся долею жителів тільки того одного міста. Вони предків займали ся тільки родинними справами. Того роду богом був біблійний Егова; він перебував в деревляній скрині, званій Аркою Примирання, яку Жиди носили всюди в Старім Завіті. Як що мійський бог не виявляв себе дуже справним, то ему додавали до помічи другого. І так Римляни в часі другої пунійської війни привезли з Песінонту статую богині Цибелі, щоби помагати їм в боротьбі з Ганібалем. У християн і не було іншої думки, як руйнувати святині і розбивати статуї поганських богів, а тільки ся, щоби ті боги не могли помагати поганам.

Дікуни думали, що душа є тільки відбиткою тіла, тому їх богоподібні духи, хоч зображають в каміно, дереві або зvier'ятах, завжди мали людську подобу. Подібно до св. Павла і апостолів був взором чоловіка і вони зробили з нього Бого-чоловіка, подібного до себе так тілом як і умом; а нинішні капіталісти уявляють собі його без голови і рук і замість ба чити його в однім місці, казуть, що він присутній всюди, в кожній закутині і в кожній дірі на цілій землі.

Греки і Римляни, так само як Жиди і перші християни не думали, що їх бог, се одиникий бог на світі; Жиди вірили в Молаха, Ваала і інших богів в народів, з якими вони воювали — вірили так само сільно як в Егову, а християни перших віків і в середніх віках, хоч і зва-

ли Юпітера і Алаха фалшивими богами, всеж таки мали їх за богів, що можуть ділати чуда так само як Ісус і його "небесний отець". Тертуліан у своїх "Апологетиках" і св. Августин у своїх "Місті Бога" подають як безперечні факти, що Ескудіній воскресив кілька осіб, названих по імені, що одна Весталька носила решетом воду з Тибру, а інша Весталька тягнула корабель на своїм поясі і т. п. Ся віра в многих богів робила можливим, що кожде місто могло мати власного бога, замкненого у святині і зображеного в статуі чи якийсь інший рід; Егова був в каміно. Новітній капіталіст, який вірить, що бог є присутній всюди на світі, послідовно мусить прийти до заключення, що є тільки один бог, а признаючи йому всездійсний, він не може передставити його з лицем, руками, ногами, як Гомерів Зевс або Ісус св. Павла.

Мійський божество, що належало до воєничих міст в стародавніх народів, постійно зі своїми судами, не дали приносивши ся до реалізації потреб, створених торговельною, продукцією в буржуазних демократіях купецьких і промислових міст, які мусили удержувати мирні зносини зі сусідніми народами. Торговельна і промислова конечність привнесла новонароджену буржуазію занехати мійський божества і створити містських богів. На шість або сім віків перед християнською ерою ми бачимо, що в деяких містах Юнії і Греції роблено спробу зорганізувати релігій, яких богів не монополізувало би тільки одне місто, але які були-б признані і почитані ріжними народами, навіть ворожими. Ті нові божества, Ізіс, Деметер, Діонізі, Мітра, Ісус і т. п. все се представлено в людській подобі, хоч вже давала ся відчувати потребу найвищою ества, яке не було-б чоловікоподібним. Але доперва в капіталістичній епоці виникла ідея безобразного бога як наслідок неособової форми, яку прийняла власність-корпорація.

Неособиста власність, яка утвела форму властования абсолютно нову і рівнобіжну противній сій, яка досі існувала, з коженности була призначена змінити навички і звичаї буржуазії, а послідовно змінити таку ж і спосіб думання. Поки во на з'явила ся, можливости обмежувались на винництво в Борделі, ткацьку роботу в Руен. Кожда з тих власностей, відмінна своїм промисловим характером і географічним положенням, була в посіданю одної о-

собі, або найбільше двох чи трох осіб; не часто трапляло ся, щоби один чоловік посідав більше робітень як одну. Річ має ся відносно до неособистої власности: зелізняки, копальні, банк і т. п. Іх посідають сотні і тисячі капіталістів, з яких один і той сам капіталіст може мати у своїх руках бонди з Франції, Прусії, Туреччини, Японії, враз з усімами копальнями золота в Трансваалі, електричних зелізняк в Китаю, мореплавської спідки в Англії, плантації ками в Бразилії, вугляної копальні у Франції і т. д. Капіталіст не дивить ся на неособисту власність, з таким почуванням, як буржуа на свою особисту власність; він цікавиться ся тільки цінами, які дістає за свої худілі і купонами, які відтисає від своїх бондів. Його абсолютно не обходить, чи він бірає дивіденди з канадського го підприємства, з цукрової рафінерії, з бавовняної фабрики, чи продукція відбувається ся в Парижі чи в Пекіні.

Неособиста власність, обймаюча всякий промисел і поширена на цілу земську кулю, протигає свої кіткі жадні зисків так само в християнським краю, як в країнах магометанства, буддизму і фетишизму. Громаджене багатства, се головна пристрасть капіталіста і сей перехід власности ріжного сорта і в ріжних країнах на одинокі світлові власності мусив відбитися ся в його умі і в його розумінню бога. Неособиста власність-без сумніву веде його до перетворення всіх богів в одного святавого бога, який, після звичаю ріжних країв називається ся Ісус, Алах або Будда, та якому служать після ріжних обрядів.

Се є одним з історичних фактів, що думка про одного загального бога, яку між іншим уперше висказав Анаксарог і яка протягом довгих віків жила тільки в умах кількох мислителів, стала загальною доперва тоді, як ся капіталістична цивілізація. Але як біля сї неособистоти, одинокі і світові власности існують безчисленні особисті і місцеві власности, так само в капіталістичнім умі біля одного святавого бога сидять деякі місцеві і подібні до чоловіка боги. Поділ людей на нації, які суперничать з собою в торговлі, промислі примушує буржуазію поділати одного бога на стільки богів, скільки є народів. І так кожда християнська галаде, що християнський бог є і національним богом, так як Егова є національним богом Жидів, а Алах національним богом Турків. Як же дві християнські держави виповідають собі війну, то кожда з них молиться ся до свого національного і християнського бога, щоби помагав їй у війні, і як віднесе побіду, то співає "Тебе Бога хвалим" за те,

що поміг побити ворожу націю і її національного християнського бога. Погани робили собі ріжних богів, щоби воювали між собою, а християни хочуть, щоби їх один бог воював сам зі собою. Один і світовий бог не може детронізувати всіх подібних богів в умі буржуазії, хіба що всі буржуазні нації злучуть ся разом в одну націю.

Усього, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до нинішнього чоловіка. Тільки довгі рамена перешкадали нам взяти його за предка людського гатуку, але тепер бачимо, що сих довгих ра-

мен він ніколи не мав в нутрі матери. З сего, про що досі говорилисьмо можна вивести, що в першій половині треторядової доби існувало на землі ество подібно до чоловікоподібних малп, найбільше одначе до гібона, але з другого боку подібніше, чим вони, до інших живучих людей. Від сего ества походять одначе і нинішні чоловікоподібні малпи, котрі тільки завдяки іншим умовам життя прибрали інший вигляд, іншу дорогу розвитку. Отже чоловік і чотири гатуни малп: горилл, шимпанс, орангутан і гібон — є немов п'ять братів і снів одного батька, того малпо-чоловіка, останки котрого найдено в Тринїді. А що сей малпо-чоловік був далеко подібніший до нинішніх людей, чим ті гатуни малп, то можемо сьміло, з цілою науковою певністю знати: малпи походять від людського ества, а не людське ество від малп, як то звичайно говорять ся гатуни низшого до висшого. Явище се назвав Зрепшоу — се є все одне, бо як побачимо далше, сей малпо-чоловік мусить виводити свій рід учений Гекель "основним законом біогенетичним" (розвоєвим). На основі сего закона бачи: не від кого іншого, а лише від малп найбільшемо, приміром, що молодий горилл або шимпанс правдивих. Заки-рідемо далше в своїх пошуках є далеко подібніший до чоловіка, чим горилл старий, дорослий. Що се може означати? А означает воно те, що чоловікоподібні малпи мусили мати предка, що був подібніший до чоловіка, чим вони самі. Найбільше цікавим є одначе факт, що молодий гібон не є народжений має ті в нутрі матери рамена ільковиті не за довгі, а доперва аж в старіших віці починають йому дуже виростати. Значить, се після висше згада-ного закона, що і той предок гібона або наш малпо-чоловік (так назвав Діубуа ество, кисти котрого найшов на острові Яві) не мав таких довгих довгих рамен. Але знаємо вже з попереднї сказаного про те, що був він досить подібний до